

Arrest

nr. 206 086 van 27 juni 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SAKHI MIR-BAZ
Broustinlaan 88
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaart van Chinese nationaliteit te zijn, op 23 oktober 2017 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 19 september 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 25 april 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat A. SAKHI MIR-BAZ en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoekers, die verklaren van Chinese nationaliteit te zijn, zijn volgens hun verklaringen België binnengekomen op 6 oktober 2016 en hebben zich vluchteling verklaard op 13 februari 2017.

1.2. Op 19 september 2017 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissingen tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissingen werden op diezelfde dag aangetekend naar verzoekers verzonden.

De bestreden beslissingen luiden als volgt:

Ten aanzien van M. Y. (verzoeker):

A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Han te zijn. U bent geboren op 17 oktober 1981 in het dorp Chitang in de "zhen" (gemeente) Licang in de provincie Anhui. Sinds 2005 woonde u in Shanghai. In december 2007 huwde u met X. H. (CGVS nummer X, O.V. nummer X). U was werkzaam als lasser in Shanghai.

Uw echtgenote kwam in 2008 via jullie huisbazin in contact met de christelijke kerk Quannengshen (Church of Almighty God), zij vertelde u hierover. Jullie hadden nog geen kinderen, u dacht dat God jullie misschien een kind zou geven. Jullie kregen een zoon. U bekeerde zich tot de Quannengshenkerk.

In 2014 werd de woning waar u een kerkbijeenkomst bijwoonde gecontroleerd. U verborg zich samen met andere gelovigen in een kamer. Jullie werden niet ontdekt omdat de kamer op slot was.

Van juni tot december 2015 gaf u in Shanghai onderdak aan een religieuze broeder, L. W.. Nadat L. W. opgepakt was en de politie naar uw woning kwam op 25 of 26 december 2015, dook u enige tijd onder en ging u vervolgens midden januari 2016 naar uw geboorteplaats Licang. Uw echtgenote kwam u vervoegen in februari 2016. Jullie woonden er samen met uw moeder; jullie kind verbleef eerder al daar.

Uw echtgenote introduceerde Quannengshen aan een kennis van haar. De echtgenoot van die kennis, Xi. D., was hiertegen en gaf uw echtgenote aan bij de politie. De politie kwam op 20 juni 2016 naar jullie woning, maar u en uw echtgenote waren niet thuis. Een zuster vertelde u wat er gebeurd was. U en uw echtgenote doken onder bij een echtpaar in Luoji. De "dailing" (leider) van jullie kerk informeerde jullie twee dagen later dat de politie jullie woning doorzocht had. Uw schoonmoeder liet per brief weten dat de politie en de burgemeester naar jullie woning gekomen waren. U en uw echtgenote besloten naar het buitenland te vluchten. Uw moeder zou voor jullie zoon blijven zorgen. Een oud-klasgenoot die bij de politie werkte informeerde u dat jullie namen niet op een zwarte lijst stonden, vervolgens vroegen jullie een paspoort aan. Op 6 juli 2016 gingen jullie naar Shanghai, waar jullie in de woning van uw schoonzus verbleven.

In Shanghai vroeg u samen met uw echtgenote en een u onbekend meisje genaamd G. H., dat zich voordeed als de nicht van uw echtgenote, een visum aan om naar België te reizen.

Op 5 oktober 2016 verliet u samen met uw echtgenote China. Jullie reisden op legale wijze naar België met eigen paspoort en een schengenvisum uitgereikt door het Consulaat-generaal van België in Shanghai, waar jullie op 6 oktober 2016 aankwamen. Na aankomst in België huurden jullie een woning in Etterbeek. Jullie probeerden jullie geloof verder te belijden, maakten kennis met twee gelovigen van Quannengshen in België en hielden online kerkbijeenkomsten. Jullie gingen soms naar lokale kerken. Op 13 februari 2017 vroeg u samen met uw echtgenote asiel aan. Jullie verhuisden naar een asielcentrum in Antwerpen. U gaat wekelijks naar een kerk in Antwerpen.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoren op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw instapkaarten, een tekst met een introductie tot de Quannengshen kerk, dit geloof en de vervolging ervan en een internetartikel over het beleid van de overheid tegen Quannengshen in Shanghai. Na het tweede gehoor legde u een kopie van een attest van een kerk in Antwerpen neer.

B. Motivering

Na de gehoren door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verlenen en dit om onderstaande redenen.

*Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort en een identiteitskaart neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staft maar voor de rest laat u mij in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Ik stel namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.*

Over uw burgerlijke staat had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring DVZ, punten 14-15) verklaard dat u op 15 december 2007 een traditioneel huwelijk afsloot met X. H.. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde u eveneens dat u in december 2007 huwde (zie CGVS 1, p. 4). In uw visumdossier steekt echter een huwelijkscertificaat dat aangeeft dat u op 4 juli 2016 gehuwd bent met X. H.. Uit het visumdossier blijkt ook dat jullie op huwelijksreis naar België kwamen.

Bij de DVZ (zie verklaring DVZ, punt 12) verklaarde u dat u de laatste 14 jaar als lasser hebt gewerkt op verschillende plaatsen. Voor het CGVS verklaarde u tevens dat u als lasser werkzaam was in Shanghai, daarnaast zou u tijdens uw verblijf in Licang kort voor uw vertrek als landbouwer gewerkt hebben (zie CGVS 2, p. 2). Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u werkte als accountmanager voor het bedrijf Shanghai Gurun Insulation Equipment Co. Ltd en in het visumdossier steken daarvan de bewijsstukken.

Tijdens het tweede gehoor op het CGVS zei u dat u foto's, uw identiteitskaart, paspoort en hukou aan het bureau gaf, dat het bureau nog andere documenten toevoegde en dat daarna alles ingeleverd werd bij het visumcentrum (zie CGVS 2, p. 4). U verklaarde dat de naam van het bedrijf waarvoor u werkte verzonnen was en dat het doel van jullie reis zogezegd een huwelijksreis was (zie CGVS 2, p. 4). **Echter, bij de aanvang van het eerste gehoor voor het CGVS (zie CGVS 1, p. 3) gevraagd of de verklaringen die u hebt afgelegd bij uw visumaanvraag correct waren, had u bevestigend geantwoord.** Ik kan aan uw uitleg voor deze discrepanties over uw achtergrond en profiel niet zomaar geloof hechten. Zo kon u immers nauwelijks informatie geven over het reisbureau. Zo wist u over dat bureau enkel te zeggen dat het gewoon een kamer was en dat er in de naam een "ya" voorkomt, de volledige naam wist u niet meer (zie CGVS 1, p. 12). Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over het bureau dat uw reis regelde, zeker gezien u zelf dat bureau had leren kennen via een reclame en u zelf in het geheim naar dat bureau zou zijn gegaan (zie CGVS 2, p. 4, 8).

Op het CGVS verklaarde u samen met uw echtgenote en een u onbekend meisje, genaamd G. H., een visum aangevraagd te hebben (zie CGVS 2, p. 4). Uit uw visumdossier blijkt dat G. H. uw nicht of de nicht van X. H. is en dat ze met jullie zou meereizen om foto's te nemen van jullie huwelijksreis. U verklaarde dat het bureau u vertelde te doen alsof ze een nicht is van uw echtgenote, behalve dit en haar naam weet u niets over dat meisje (zie CGVS 2, p. 4). U verklaarde dat meisje voor het eerst ontmoet te hebben op het moment van de visumaanvraag, later zag u haar nog eens op de luchthaven (zie CGVS 2, p. 4). Uw echtgenote verklaarde echter dat ze dat meisje maar één keer ontmoette, met name op het moment van de visumaanvraag in Shanghai (zie CGVS 2 van X, p. 2). Uw echtgenote en u reisden echter samen van China naar België, het is dan ook opmerkelijk dat u G. H. een tweede keer zag op de luchthaven maar dat uw echtgenote haar daar niet ontmoette. Behalve haar naam en het feit dat u moest doen alsof ze een nicht van uw echtgenote was, weet u niet over G. H. (zie CGVS 2, p. 4). Gezien het reisbureau de door u geschetste visumfraude zou hebben opgezet, kan ik redelijkerwijs vermoeden dat het bureau u op de hoogte brengt van het frauduleuze profiel en de frauduleuze achtergrond waarmee u een visum aanvraagt en dat u meer informatie hierover zou kunnen verstrekken. Immers, indien het dit niet zou doen, is de kans voor dat bureau groot dat het snel wordt ontmaskerd.

Dit alles wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.

Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het bij allebei, kan ik niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel dat u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staaft. Ik wijs er op dat u al op 13 februari 2017 asiel aanvroeg en daarvoor dus ruimschoots de tijd had.

Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de Volksrepubliek China (VRC) hebt geregeld ernstig aan.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Immers is het ook op zich ongeloofwaardig dat u de VRC hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

*Zo is het opmerkelijk dat u, in de periode dat u gezocht werd door politie, zonder problemen uw paspoort verkreeg. U verklaarde dat **de politie u sinds 20 juni 2016 zocht**. De man van een kennis van uw echtgenote zou u en uw echtgenote aangegeven hebben bij de politie, waarna de politie op 20 juni 2016 naar jullie woning ging (zie CGVS 2, p. 6). De politie kwam zowel u als uw echtgenote zoeken en wist dat jullie beiden gelovig waren, zo verklaarde u (zie CGVS 2, p. 10). Tijdens de periode dat u en uw echtgenote onderdoken bezorgde uw moeder jullie een brief, waarin stond dat de politie en de burgemeester langskwamen bij jullie woning, dat de politie steeds naar jullie vroeg en uw moeder bedreigde dat u meteen naar de politie moest gaan voor de misdaden die u beging, zo niet zouden er ernstige gevolgen zijn (zie CGVS 2, p. 7). De "dailing" (leider) van jullie kerk had jullie eerder al per brief geïnformeerd dat jullie huis doorzocht was door de politie (zie CGVS 2, p. 7). **Ondanks dit alles hebt u toch op 4 juli 2016 bij de verantwoordelijke overheidsdienst in het district Mengcheng in de provincie Anhui een paspoort aangevraagd, dat u zonder problemen verkreeg** (zie CGVS 1 p. 10, 11, CGVS 2, p. 3). Als u daadwerkelijk gezocht werd door de Chinese autoriteiten omwille van uw geloofsactiviteiten is het vreemd dat u er in slaagde een paspoort aan te vragen en te bekomen in de periode dat u gezocht werd. Uw verklaring dat een klasgenoot van u die bij de politie werkte u liet weten dat jullie niet op een zwarte lijst van de overheid stonden (zie CGVS 2, p. 7) is weinig overtuigend.*

Nog frappanter is dat u op 5 oktober 2016 uw land op legale wijze verliet met uw eigen paspoort. Meteen na het vermeende incident in juni 2016 dook u achtereenvolgens onder in Luoji en in Shanghai. Via de "dailing" (leider) van uw lokale kerk en via uw schoonmoeder kwam u te weten dat de politie herhaaldelijk naar uw woning ging en uw woning doorzocht had en dat de burgemeester naar jullie woning kwam (zie CGVS 2, p. 7). U en uw echtgenote maakten zich veel zorgen over jullie toekomst en waren overspannen (zie CGVS 2, p. 7). In deze context is het allerm minst aannemelijk dat u het risico zou nemen op legale wijze met uw eigen paspoort het land te verlaten. Door op deze manier het land te verlaten bracht u uzelf in het vizier van de autoriteiten en liep u net het risico tegengehouden, ondervraagd en/of gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten. Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database", which is accessible by all officers within China's "security apparatus". Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aanbod. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten.

Daarnaast stel ik vast dat uw laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U verklaarde dat u in de nacht van 5 op 6 oktober 2016 China verliet, op 6 oktober kwam u aan in België, wat ook blijkt uit de stempel in uw paspoort (zie CGVS 1, p. 10 en CGVS 2, p. 4). Op 8 of 9 februari meldde u zich aan bij de DVZ om asiel aan te vragen, zo verklaarde u (zie CGVS 1, p. 11). Gevraagd om welke reden u zo lang wachtte na aankomst in België alvorens asiel aan te vragen, verklaarde u dat jullie aanvankelijk niet wisten dat er in België asiel bestond (zie CGVS 1, p. 11). Op een dag gingen jullie naar een grote kerk, waar jullie flyers meenamen waarin informatie stond over de asielprocedure, zo verklaarde uw echtgenote (zie CGVS 1 van X, p. 8, 9).

Uw verklaring dat u niet op de hoogte was van het bestaan van de asielpcedure vergoelijkt uw laattijdige asielaanvraag niet. Ondanks jullie onwetendheid slaagden u en uw echtgenote er immers wel in op eigen initiatief contacten te leggen met onbekenden in België, via hen en een website een woning in Etterbeek te huren en lokale kerken te vinden (zie CGVS 2, p. 5). Bovendien hadden jullie de eerste maanden van jullie verblijf in België geen andere bezigheden dan bezig zijn met jullie geloof, naar de kerk gaan en boodschappen doen (zie CGVS 2, p. 5). Jullie moeten dus evenzeer in staat geweest zijn jullie te informeren over de beschermingsmodaliteiten in België, zij het via personen die jullie in België leerde kennen, zij het via informatie die online beschikbaar is, zeker gezien u wist dat er in België godsdienstvrijheid bestaat (zie CGVS 1, p. 11), volgens uw echtgenote had een collega van u die ooit in België was u zelfs verteld dat er in België godsdienstvrijheid is en dat mensen hier beschermd worden (zie CGVS 1 van X, p. 9). Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u pas een viertal maanden na aankomst in België een asielaanvraag indiende, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.

Alhoewel ik kan aannemen dat u enigszins vertrouwd bent met het christendom en heden op één of andere manier het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo kan ik me immers niet voorstellen dat een vervolgte kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten.

Over de door u verklaarde gebeurtenissen dat de politie bij u thuis in Shanghai kwam omdat u onderdak gegeven had aan uw religieuze broeder L. W. en dat de politie en de burgemeester verschillende malen naar jullie woning kwamen in Licang op zoek naar u en uw echtgenote legt u geen enkel begin van bewijs neer. Ook van het door u verklaarde incident in 2014 waarbij de woning van een religieuze zuster waar jullie een bijeenkomst hielden doorzocht werd en u niet ontdekt werd legt u geen enkel begin van bewijs neer.

Wanneer u gevraagd werd of u wist of de Chinese autoriteiten u nog zoeken, antwoordde u dat ze u zeker zoeken en dat uw moeder en kind nu ook betrokken zijn bij deze gebeurtenis (zie CGVS 2, p. 10). Op de vraag of u nieuws heeft over uw moeder of kind antwoordde u echter ontkennend, u durft hen immers niet te contacteren (zie CGVS 2, p. 10). U verklaarde ook geen contact gehad te hebben met andere personen in China (zie CGVS 2, p. 2). U voegde toe dat u hoorde dat familieleden van andere broeders en zusters die naar het buitenland vluchten gestraft worden, zo krijgen oudere personen geen uitkering meer en kunnen kinderen niet meer naar school gaan (zie CGVS 2, p. 10). Hieruit blijkt dat u uw verklaring dat u nog steeds gezocht wordt door de Chinese autoriteiten en dat uw moeder en kind hierdoor problemen zouden hebben louter een blote bewering is die u op geen enkele manier staft.

***U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een volgeling en actief lid bent van de Quannengshenkerk.** Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover ik beschik en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn des te ernstiger gezien u verklaarde verscheidene functies binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van boodschapper en groepsleider tot begeleider van nieuwkomers, “jiaoG. zhishi” genaamd (zie CGVS 2, p. 12, 13). Door het uitoefenen van deze functies kan ik van u juist redelijkerwijs verwachten dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof.*

*Ten eerste is het in het uitermate bevreemdend dat u **in België traditionele kerkdiensten bijwoont** (zie CGVS 2, p. 6) gezien het standpunt van de Quannengshenkerk over ongelovigen en andersgelovigen. Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **benadrukt uw geloof krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceert een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument.** Uit uw verklaringen blijkt dat u enige kennis hebt van het standpunt van Quannengshen op ongelovigen en andersgelovigen. U verklaarde immers dat God op het einde van de wereld het onderscheid zal maken tussen gelovigen, echte en valse gelovigen, echte gelovigen zouden op het einde van de wereld naar de hemel kunnen gaan, valse gelovigen of personen die tegen het geloof zijn zullen gestraft worden door God (zie CGVS 2, p. 11). Die straffen kunnen catastrofaal, lichamelijk en geestelijk zijn, zo zei u (zie CGVS 2, p. 11). Volgens de verklaring van de pastoor van de Sint-Anna-ten-Drieënparochie in Antwerpen Linkeroever nemen u en uw echtgenote echter sinds maart 2016 regelmatig deel aan eucharistievieringen en parochie-activiteiten.*

U gaf zelf ook aan dat u wekelijks naar een bijeenkomst in die kerk gaat, u wist niet of deze kerk protestants of katholiek is, u vermoedde dat ze katholiek is (zie CGVS 2, p. 5). U ging eerder ook naar twee kerken in Etterbeek of in de buurt daarvan (zie CGVS 2, p. 5). Dat u enerzijds wel enige kennis hebt van het standpunt van Quannengshen over ongelovigen en andergelovigen, en anderzijds regelmatig deelneemt aan kerkdiensten van traditionele kerken, wijst op het theoretische, ingestudeerde karakter van uw kennis en tast de geloofwaardigheid van uw verklaring een volgeling van de Quannengshenkerk te zijn ernstig aan. Als u werkelijk zou geloven in Quannengshen kan verwacht worden dat u zich zou gedragen in lijn met de leer van Quannengshen en niet een ander geloof zou belijden dat tot ernstige tegenslagen of straffen van God zou leiden.

*Ten tweede zijn uw verklaringen over **de rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk** onvolledig. U verklaarde dat uw kerk gewoonlijk bij familie, vrienden of kennissen nieuwe leden aanwerft (zie CGVS 2, p. 13). Gevraagd naar andere bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk, zei u dat jullie kerk geen andere methodes gebruikt, omdat je de mensen moet kennen (zie CGVS 2, p. 13). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt gebruikt uw kerk naast de netwerken van familie, vrienden en kennissen echter nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen. Dat u als groepsleider en begeleider van nieuwkomers hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.*

Ten derde moet vastgesteld worden dat u niet verklaarde actief geweest te zijn als bekeerder. Gevraagd naar uw functies in de kerk verklaarde u “zhishi”, met name “jiaoG. zhishi”, en groepsleider geweest te zijn (zie CGVS 2, p. 12). Toen het CGVS u de vraag stelde of u ooit nog andere functies gehad hebt, antwoordde u slechts dat u in het begin niks was en later boodschapper (zie CGVS 2, p. 13). Wanneer het CGVS u vroeg of u ooit mensen hebt kunnen overtuigen om zich aan te sluiten bij de kerk, vertelde u enkel over uw neef met wie u over Quannengshen sprak maar die niet overtuigd kon worden om te geloven (zie CGVS 2, p. 13). Volgens informatie waarover het CGVS beschikt is bekeren echter een plicht voor alle gelovigen (zie kopie toegevoegd aan het administratieve dossier). Dat u niet vermeldde actief geweest te zijn als bekeerder, dat u slecht in beperkte mate op de hoogte bent van de bekeringsmethodes gebruikt door de Quannengshenkerk en dat u geen enkele persoon kon aangeven die u bekeerde, zijn verdere indicaties dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.

*Ten vierde merk ik op dat **volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie als volgt is gestructureerd** (zie CGVS 2 p. 12, 13): vijf leidinggevenden in elke kerkgemeenschap, met name twee “dailing” en drie “zhishi”, namelijk “fuyin zhishi”, “shiwu zhishi” en “jiaoG. zhishi”. Daarboven zouden er “dailing” op verschillende niveaus zijn, met name “dailing” voor een dorp, een gemeente en regionale “dailing”. Op de vraag wie de leider van de kerk in het hoofdkwartier in de Verenigde Staten is, antwoordde u dat het “shenling shiyong de ren” is, hij zou een tussenpersoon tussen God en de gelovigen zijn en de boodschap en gezegden van God doorgeven aan de gelovigen. Zijn naam zou Zhao Weishan zijn, hij zou afkomstig uit het Noordoosten zijn en hij zou in Amerika verblijven, verder weet u niets over hem. Zhao Weishan is volgens informatie waarover het CGVS beschikt de stichter van de Quannengshen. Ik stel vast dat de functies van “shiwu zhishi”, “jiaoG. zhishi” en “shenling shiyong de ren” niet voorkomen in de informatie waarover het CGVS beschikt en die gebaseerd is op een handboek van de kerk zelf. Dit wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.*

*Ten vijfde verklaarde u dat jullie de bijbel mogen lezen van Quannengshen omdat de leer van Quannengshen ook gebaseerd is op de bijbel (zie CGVS 2, p. 12). U zei voorts dat jullie soms over de bijbel praten, bijvoorbeeld over de openbaring van Johannes (zie CGVS 1, p. 10) en dat de bijbel een kroniek van gebeurtenissen over God en gelovigen is (zie CGVS 2, p. 12). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat **de leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in negatieve termen verwerpt**.*

*De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen**. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik wijs er op dat u in België informatie over deze kerk opzocht want u legde dergelijke informatie neer ter staving van uw asielrelaas (zie CGVS 2, p. 14, 15).*

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen.

Uw paspoort en uw identiteitskaart staven uw identiteit en nationaliteit. Met betrekking tot uw paspoort werd reeds opgemerkt dat u dit aanvraag en verkreeg toen u reeds gezocht werd door de politie. Uw instapkaarten staven uw reis. Overigens is het opmerkelijk dat u deze instapkaarten bewaarde. Aanvankelijk ging u ze scheuren, maar uw echtgenote dacht dat jullie ze later misschien zouden kunnen gebruiken om te bewijzen dat jullie op legale wijze kwamen, zo zei u (zie CGVS 2, p. 4). Dat uw echtgenote de instapkaarten bewaarde omdat ze gelden als bewijs van jullie identiteit en aanwezigheid hier (zie CGVS 2 van X, p. 3) is echter een weinig logische verklaring, de instapkaarten bewijzen immers noch jullie identiteit noch jullie verblijf in België. Uw echtgenotes tweede verklaring voor het bewaren van de instapkaarten, met name dat ze voor het eerst het vliegtuig nam en de instapkaarten bewaarde als souvenir (zie CGVS 2 van X, p. 3), is evenzeer opmerkelijk. Jullie hadden immers net jullie land ontvlucht en jullie kind achtergelaten, het is vreemd dat uw echtgenote in deze context belang hechtte aan het hebben van een souvenir aan haar eerste vliegreis. Het attest van de kerk in Antwerpen staft het feit dat u in België misdiensten bijwoont. De afdruk van een Engelstalige tekst van de website van uw kerk is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan, u hebt overigens enkel de Chinese versie van deze tekst, die u niet voorlegde, gelezen (zie CGVS 2, p. 14). Het internetartikel heeft betrekking op de maatregelen van de Chinese overheid met betrekking tot Quannengshen; noch u, noch uw echtgenote, noch jullie persoonlijke problemen worden vermeld in dit artikel, zo verklaarde u (zie CGVS 2, p. 12) en zo blijkt uit de vertaling van het artikel.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat ook ten aanzien van uw echtgenote een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

Ten aanzien van X. H. (verzoekster):

“A. Feitenrelaas

U verklaart de Chinese nationaliteit te bezitten en van etnische origine Han te zijn. U bent geboren op 10 augustus 1987 in Licang in de provincie Anhui. U ging naar school tot het vijfde leerjaar. Daarna was u werkzaam als arbeidster in fabrieken. Na uw huwelijk met M. Y. (CGVS nummer X, O.V. nummer X) in december 2007 verhuisde u van de provincie Zhejiang naar Shanghai. Na uw huwelijk stopte u met werken en zorgde u voor uw zoon.

U had familiale moeilijkheden waardoor u in de put zat. In maart 2008 kwam u via uw huisbazin in contact met de christelijke kerk Quannengshen (Church of Almighty God). In 2009 werd u officieel lid van de kerk. Uw echtgenoot bekeerde zich ook tot deze kerk.

In Shanghai had u de functie “chuan fuyin”, het verspreiden van de boodschap. U verbleef hierdoor vaak op andere plaatsen in Shanghai. U en uw echtgenoot verhuisden drie tot vier keer in Shanghai omwille van jullie geloof. In 2011 kwam de politie naar de woning van een echtpaar waar u naartoe gegaan was voor een bijeenkomst. U zag de politie toen u wegging. In 2014 was u van plan naar een kerkbijeenkomst te gaan, uiteindelijk ging u niet. U hoorde later dat alle aanwezigen opgepakt werden door de politie.

U en uw echtgenoot gaven onderdak aan een religieuze broeder, L. W.. Toen L. W. opgepakt werd en de politie naar jullie woning kwam, ging uw echtgenoot in januari 2016 naar jullie geboorteplaats Licang. Kort daarna, in februari 2016, ging u hem vervoegen.

Jullie verbleven er samen met uw schoonmoeder. U kreeg daar in maart 2016 de kerkelijke functie "fuyin zhishi" (verantwoordelijk voor het begeleiden van kerkbijeenkomsten, verspreiden van de boodschap en rekruteren van nieuwe gelovigen in een bepaald gebied).

U introduceerde de leer van Quannengshen aan uw oud-collega Z. M.. Haar echtgenoot Xi. D. was hiertegen en gaf u aan bij de politie. De politie kwam op 20 juni 2016 uw woning doorzoeken, maar u en uw echtgenoot waren niet thuis. Een zuster vertelde aan uw echtgenoot wat er gebeurd was. U en uw echtgenoot doken onder bij tante Gu. in Luoji. De "dailing" (leider) van jullie kerk informeerde jullie twee dagen later dat de politie jullie woning doorzocht had en uw schoonmoeder bedreigd had. Uw schoonmoeder liet ook weten dat de politie gekomen was en dat het dorps hoofd jullie woning in het oog hield. U en uw echtgenoot waren bang en besloten China te verlaten. Op 6 juli 2016 gingen jullie naar Shanghai, waar jullie in de woning van uw zus verbleven. Uw zoon verbleef nog steeds bij uw schoonmoeder.

In Shanghai vroeg u samen met uw echtgenoot en een u onbekend meisje, genaamd G., dat zich voordeed als uw nicht, een visum aan om naar België te reizen.

Op 5 oktober 2016 verliet u samen met uw echtgenoot China. Jullie reisden op legale wijze met eigen paspoort en een schengenvisum uitgereikt door het Consulaat-generaal van België in Shanghai naar België, waar jullie op 6 oktober 2016 aankwamen. Na aankomst in België huurden jullie een woning in Etterbeek. Jullie probeerden jullie geloof verder te belijden, maakten kennis met twee gelovigen van Quannengshen in België en hielden online kerkbijeenkomsten. Jullie gingen soms naar lokale kerken.

Op 8 of 9 februari 2017 meldden u en uw echtgenoot zich aan om asiel aan te vragen, op 13 februari 2017 werd jullie asielaanvraag geregistreerd. Jullie verhuisden naar een asielcentrum in Antwerpen. Sindsdien gaat u af en toe naar een kerk in Antwerpen. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u tijdens uw gehoren op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) de volgende documenten neer: uw paspoort, uw identiteitskaart, uw instapkaarten, een tekst met een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan en een schema over de drie tijdperken. Na het tweede gehoor legde u een kopie van een attest van een kerk in Antwerpen neer.

B. Motivering

Na de gehoren door het CGVS stel ik vast dat ik u de hoedanigheid van vluchteling of de status van subsidiaire bescherming niet kan verlenen en dit om onderstaande redenen.

*Zo maakt u helemaal **niet duidelijk wat uw werkelijke achtergrond en profiel is**. U legt wel uw paspoort en een identiteitskaart neer waardoor u uw identiteit en nationaliteit staft maar voor de rest laat u mij in het ongewisse over uw achtergrond en profiel. Ik stel namelijk **ernstige discrepanties vast aangaande uw achtergrond en profiel tussen uw verklaringen voor de Belgische asielinstanties en uw visumdossier**.*

Over uw burgerlijke staat had u bij de Dienst Vreemdelingenzaken (zie verklaring DVZ, punten 14-15) verklaard dat u op 15 december 2007 een traditioneel huwelijk afsloot met M. Y.. Tijdens het eerste gehoor op het CGVS verklaarde u eveneens dat u op 15 december 2007 een officieus huwelijk afsloot met M. Y. en dat u nooit officieel gehuwd bent (zie CGVS 1, p. 12). In uw visumdossier steekt echter een huwelijkscertificaat dat aangeeft dat u op 4 juli 2016 gehuwd bent met M. Y.. Uit het visumdossier blijkt ook dat jullie op huwelijksreis naar België kwamen.

Bij de DVZ (zie verklaring DVZ, punt 12) verklaarde u dat u vijf jaar lager onderwijs hebt genoten en dat u gedurende één maand in een drukkerij hebt gewerkt. Voor het CGVS verklaarde u tevens dat u tot de vijfde klas naar school ging, daarnaast zei u gewerkt te hebben als arbeidster in textiel- en elektronicafabrieken, na uw huwelijk zou u minder dan een maand gewerkt hebben (zie CGVS 1, p. 10, CGVS 2, p. 3). Uit uw visumdossier blijkt echter dat u voor het verkrijgen van een visum had verklaard dat u werkte als design executive voor het bedrijf Shanghai Xianshi Advertising Co. Ltd en in het visumdossier steken daarvan de bewijsstukken.

Wanneer u gevraagd werd of de verklaringen die u aflegde in het kader van uw visumaanvraag correct waren, antwoordde u dat u uw identiteitskaart, paspoort en foto's aan het reisbureau gaf, en dat een deel van de documenten door het reisbureau gemaakt werden omdat jullie haastig waren, u wist echter niet meer precies welke documenten door het bureau gemaakt werden (zie CGVS 1, p. 5).

Ik kan aan uw uitleg voor deze discrepanties over uw achtergrond en profiel niet zomaar geloof hechten. Zo kon u immers nauwelijks informatie geven over het reisbureau. Hoewel u aanvankelijk verklaarde zelf naar dat bureau geweest te zijn, ontkende u even later ooit persoonlijk aanwezig geweest te zijn in het bureau en beweerde u dat het uw echtgenoot was die naar het bureau ging en alles regelde (zie CGVS 1, p. 5). Gevraagd naar het adres en de naam van het bureau moest u het antwoord schuldig blijven, u wist enkel te zeggen dat er een "ya" in de naam voorkwam, u kende echter de volledige naam niet (zie CGVS 1, p. 5). Het is opmerkelijk dat u zo weinig weet over het bureau dat uw reis regelde. Zelfs als uw echtgenoot inderdaad de praktische regelingen op zich nam en u geen rechtstreekse contact had met het bureau, kan verwacht worden dat hij u vertelde over de procedure en het bureau in kwestie. Uw verklaring dat in China de man sommige zaken regelt en dat het inderdaad uw man was die alles alleen heeft geregeld is weinig overtuigend.

Op het CGVS verklaarde u met uw echtgenoot naar België gereisd te zijn, er zouden geen andere personen met jullie meegereisd zijn (zie CGVS 1, p. 8). Uit het visumdossier van uw echtgenoot M. Y. blijkt echter dat uw nicht G. H. met jullie zou meereizen om foto's te nemen van jullie huwelijksreis. Uw echtgenoot verklaarde dat meisje voor het eerst ontmoet te hebben op het moment van de visumaanvraag, later zag u haar nog eens op de luchthaven (zie CGVS 2 van X, p. 4). Tijdens uw gehoor op het CGVS verklaarde u echter dat u dat meisje maar één keer gezien hebt, met name bij de visumaanvraag, en dat jullie zich voordeden als nichten (zie CGVS 2, p. 2). Uw echtgenote en u reisden echter samen van China naar België, het is dan ook opmerkelijk dat uw echtgenoot G. H. een tweede keer zag op de luchthaven maar dat u haar daar niet zag. U kende enkel de familienaam van het meisje, G., en u wist verder niks over deze persoon, u verklaarde dat het bureau geen verdere details gaf over dit meisje (zie CGVS 2, p. 3). Gezien dat reisbureau de door u geschetste visumfraude zou hebben opgezet, kan ik redelijkerwijs vermoeden dat het bureau u op de hoogte brengt van het frauduleuze profiel en de frauduleuze achtergrond waarmee u een visum aanvraagt. Immers, indien het dit niet zou doen, is de kans voor dat bureau groot dat het snel wordt ontmaskerd.

Dit alles wekt de indruk dat u deze onwetendheid veinst in een poging om boven vastgestelde discrepanties toe te dekken.

Gezien hoe dan ook met uw profiel fraude is gepleegd, zij het bij uw visumaanvraag, zij het bij uw asielaanvraag, zij het bij allebei, kan ik niet zomaar aannemen dat de achtergrond en het profiel die u bij de DVZ en het CGVS naar voor brengt in het kader van uw asielaanvraag uw werkelijke achtergrond en profiel zijn. Dit is des te meer zo gezien u deze achtergrond en dit profiel op geen enkele manier staaft. Ik wijs er op dat u al op 13 februari 2017 asiel aanvraag en daarvoor dus ruimschoots de tijd had.

Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid. Dit alles tast de geloofwaardigheid van uw verklaringen over de manier waarop u uw vertrek uit de Volksrepubliek China (VRC) hebt geregeld ernstig aan.

Bovenstaande vaststellingen roepen ook ernstige twijfels op over de geloofwaardigheid van uw overige verklaringen, zowel die over uw ingeroepen vervolging als het door u naar voor gebracht religieus profiel. Dit is zeker zo in het licht van onderstaande vaststellingen.

Immers is het ook op zich ongeloofwaardig dat u de VRC hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging omwille van uw betrokkenheid bij de kerk van Quannengshen.

*Zo is het opmerkelijk dat u, in de periode dat u gezocht werd door politie, zonder problemen uw paspoort verkreeg. U verklaarde dat **de politie u sinds 20 juni 2016 zocht**. De man van uw oud-collega Mimi, die u bekeerd had, zou u en uw echtgenoot aangegeven hebben bij de politie, waarna de politie op 20 juni 2016 naar jullie woning ging en jullie woning doorzocht (zie CGVS 2, p. 7). Hoewel u niet precies weet welke gegevens de politie had van u, denkt u dat de politie waarschijnlijk jullie namen had; uw adres was sowieso gekend door de politie (zie CGVS 2, p. 10). Tijdens de periode dat u en uw echtgenoot onderdoken bezorgde uw schoonmoeder jullie een brief, waarin stond dat de politie kwam en dat het dorps hoofd jullie woning goed in de gaten hield (zie CGVS 2, p. 7). **Ondanks dit alles hebt u toch op 4 juli 2016 bij de verantwoordelijke overheidsdienst in het district Mengcheng in de provincie Anhui een paspoort aangevraagd, dat u zonder problemen verkreeg** (zie CGVS 1 p. 9, en CGVS 2, p. 3). Als u daadwerkelijk gezocht werd door de Chinese autoriteiten omwille van uw geloofsactiviteiten is het vreemd dat u er in slaagde een paspoort aan te vragen en te bekomen in de periode dat u gezocht werd.*

Nog frapperender is dat u op 5 oktober 2016 uw land op legale wijze verliet met uw eigen paspoort. Meteen na het vermeende incident in juni 2016 dook u achtereenvolgens onder in Luoji en in Shanghai. Via de "dailing" (leider) van uw lokale kerk en via uw schoonmoeder kwam u te weten dat de politie herhaaldelijk naar uw woning ging en uw woning doorzocht had en dat het dorps hoofd jullie woning in de gaten hield (zie CGVS 2, p. 7). U en uw echtgenoot waren zeer bang en u durfde niet terug naar huis gaan (zie CGVS 2, p. 7, 9). In deze context is het allerm minst aannemelijk dat u het risico zou nemen op legale wijze met uw eigen paspoort het land te verlaten. Door op deze manier het land te verlaten bracht u uzelf in het vizier van de autoriteiten en liep u net het risico tegengehouden, ondervraagd en/of gearresteerd te worden door de Chinese autoriteiten. Volgens het rapport "Schnellrecherche der SFH-Länderanalyse vom 20. Januar 2017 zu China: Eastern Lightning/Church of Almighty God van Schweizerische Flüchtlingshilfe" waarvan een kopie is toegevoegd aan het administratieve dossier, hebben veiligheidsambtenaren op Chinese luchthavens toegang tot de online database van het Public Security Bureau (PSB, Chinese politie) met gegevens van burgers die veroordeeld zijn voor misdrijven of gezocht worden door de overheid, ook gekend onder de naam Policenet of Golden Shield. De Chinese overheid checkt de paspoorten van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland. Openbare veiligheidsambtenaren nemen vaak paspoorten in beslag van personen die als ongeschikt voor buitenlandse reizen worden beschouwd. Uit het rapport "Country information and guidance, China; Christians" van het Home Office van het Verenigd Koninkrijk blijkt bovendien dat "usually the first thing the officers from the PSB or [Religious Affairs Bureau (RAB)] would do when they raid a house church is to collect ID numbers, ID names, and personal data such as date of birth and home and work ... addresses"...individuals' information is then stored and classified under one of five "security and political threat" levels within a national "dynamic stability control maintenance database", which is accessible by all officers within China's "security apparatus". Het mag dus duidelijk dat zijn dat, door met uw eigen, legale documenten het land te verlaten, u zich ter persoonlijke controle aan de grensautoriteiten van uw land van herkomst aanbood. Hierdoor stelde u zich bloot aan een heel sterk verhoogd risico op ontdekking en arrestatie. Dergelijk gedrag kan ik niet in overeenstemming brengen met het gedrag dat ik redelijkerwijs kan verwachten van een persoon die zijn land ontvlucht uit vrees voor arrestatie en voor een schending van zijn fysieke en/of psychische integriteit. Dat u dit risico hebt genomen ondermijnt op zich op een dermate ernstige wijze uw vervolgingsvrees en asielmotieven, waarop u uw terugkeervrees baseert, dat ik er geen geloof aan kan hechten.

Daarnaast stel ik vast dat uw laattijdige asielaanvraag afbreuk doet aan de geloofwaardigheid van de door u ingeroepen vrees. U verklaarde dat u en uw echtgenoot op 5 oktober 2016 China verlieten en de volgende dag in België aankwamen (zie CGVS 1, p. 7). Op 8 of 9 februari meldden jullie zich aan bij de DVZ om asiel aan te vragen, zo verklaarde u (zie CGVS 1, p. 8). Gevraagd om welke reden u zo lang wachtte na aankomst in België alvorens asiel aan te vragen, verklaarde u dat jullie bij aankomst niet wisten dat er zo'n procedure bestond. Op een dag gingen jullie naar een grote kerk, waar jullie flyers meenamen waarin informatie stond over de asielprocedure, zo verklaarde u (zie CGVS 1, p. 8, 9). Uw verklaring dat u niet op de hoogte was van het bestaan van de asielprocedure

vergoelijkt uw laattijdige asielaanvraag niet. Ondanks uw onwetendheid slaagden u en uw echtgenoot er immers wel in op eigen initiatief contacten te leggen met onbekenden in België, via hen een woning in Etterbeek te huren en lokale kerken te vinden. Bovendien hadden jullie de eerste maanden van jullie verblijf in België geen andere bezigheden dan bezig zijn met jullie geloof en boodschappen doen (zie CGVS 2, p. 5). Jullie moeten dus evenzeer in staat geweest zijn jullie te informeren over de beschermingsmodaliteiten in België, zij het via personen die jullie in België leerde kennen, zij het via informatie die online beschikbaar is, zeker gezien een collega die ooit in België was aan uw echtgenoot had verteld dat er in België godsdienstvrijheid is en dat mensen hier beschermd worden (zie CGVS 1, p. 9). Dat u niet precies wist wat "bescherming" betekent, is een weinig overtuigende verklaring (zie CGVS 1, p. 9). Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom haar land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat zij zo snel mogelijk de inspanning doet om zich te informeren over bescherming en deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u pas een viertal maanden na aankomst in België een asielaanvraag indiende, wijst er op dat u weinig belang hechtte aan het verkrijgen van internationale bescherming.

Alhoewel ik kan aannemen dat u enigszins vertrouwd bent met het christendom en heden op één of andere manier het christendom belijdt, doen bovenstaande vaststellingen over de ongeloofwaardigheid van uw vervolgingsvrees op zich al mijn twijfels rijzen over uw religieus profiel. Zo kan ik me immers niet voorstellen dat een vervolgd kerk als die van Quannengshen u niet zou hebben afgeraden om met uw persoonlijke documenten het land te verlaten .

Over de door u verklaarde feiten dat de politie bij jullie thuis in Shanghai kwam omdat u en uw echtgenoot onderdak gegeven hadden aan uw religieuze broeder L. W. en dat de politie en de burgemeester verschillende malen naar jullie woning kwamen in Lichang op zoek naar u en uw echtgenote legt u geen enkel begin van bewijs neer.

Ook van de door u verklaarde incidenten in 2011 en 2014 waarbij u bijna gearresteerd werd legt u geen enkel begin van bewijs neer. Met betrekking tot het vermeende incident in 2014 dient bovendien opgemerkt te worden dat u zelfs niet aanwezig was op de bijeenkomst waarbij personen opgepakt werden (zie CGVS 2, p. 11). Met betrekking tot het vermeende incident in 2011 merk ik op dat uit uw verklaringen blijkt dat u noch ondervraagd, noch gearresteerd werd door de politie en dat u niet op de lijst met foto's stond waarover de politie beschikte (zie CGVS 2, p. 11).

U hebt evenmin aannemelijk gemaakt dat u een volgelingen en actief lid bent van de Quannengshenkerk. Uw verklaringen over uw geloof, uw persoonlijke beleving ervan en uw activiteiten binnen de kerk blijken op verscheidene essentiële vlakken niet overeen te stemmen met de informatie waarover ik beschik en waarvan kopieën aan het administratief dossier zijn toegevoegd. Deze vaststellingen zijn des te ernstiger gezien u verklaarde verscheidene functies binnen uw kerk te hebben uitgeoefend, gaande van de organisatie en begeleiding van bijeenkomsten tot prediken voor potentiële nieuwe gelovigen (CGVS 1 p. 14, CGVS 2 p. 14) Door het uitoefenen van deze functies kan ik van u juist redelijkerwijs verwachten dat u grondig op de hoogte bent van de leer en stellingen van uw geloof.

Ten eerste zijn uw verklaringen over wat de leer van Quannengshen zegt over ongelovigen of andersgelovigen bijzonder vaag. Hoewel u herhaaldelijk de vraag werd gesteld wat Quannengshen en de leer van Quannengshen zegt over ongelovigen of andersgelovigen, slaagde u er niet in een concreet antwoord te geven. U verklaarde slechts dat volgens de leer mensen in God moeten geloven en dat ongelovigen bestraft worden op basis van de aard en ernst van hun misdaden (zie CGVS 2, p. 13). Gevraagd welke straffen zulke mensen dan zoal kunnen krijgen, antwoordde u dat Jezus Christus voorspelde dat wie veel misdaden deed naar de hel zal gaan, dat wie minder misdaden deed rampen zal meemaken, en dat wie nog "aardig" is, nog gered kan worden (zie CGVS, p. 13). U verwees voorts naar Noach, die met zijn ark de aardige mensen redde toen er een zondvloed was (zie CGVS 2, p. 13). Volgens de informatie toegevoegd aan het administratief dossier **benadrukt uw geloof echter krachtig de tegenslagen van diegenen die niet in jullie godheid geloven. Meer nog, uw kerk publiceert een werk waarin talrijke van deze tegenslagen zijn opgenomen en gebruikt dit werk als rekruterings- en bekeringsinstrument.** Dat u geen concrete voorbeelden aanhaalde van zulke tegenslagen en enkel verwees naar referenties uit het Oude en het Nieuwe Testament doet twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw verklaring de leer van Quannengshen aan te hangen.

Ten tweede is het in het licht van deze vaststelling uitermate bevreemdend dat u **in België traditionele kerkdiensten bijwoont** (zie CGVS 2, p. 6). Volgens de verklaring van de pastoor van de Sint-Anna-ten-Drieënparochie in Antwerpen Linkeroever nemen u en uw echtgenoot sinds maart 2016 regelmatig deel aan eucharistievieringen en parochie-activiteiten. U ging eerder ook naar een kerk in de buurt van Etterbeek, de enige reden die u aangaf waarom u stopte met het bijwonen van kerkdiensten daar is de taalbarrière (zie CGVS 1, p. 9).

Ten derde zijn uw verklaringen over **de rekruterings- en bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk** onvolledig. U verklaarde via familie, vrienden of kennissen mensen te bekeren, jullie durfden geen onbekende mensen te bekeren, zo verklaarde u (zie CGVS 2, p. 14). Gevraagd naar andere bekeringsmethodes gebruikt door uw kerk, vermeldde u het "internet" (website) van Quannengshen, waarop veel informatie te vinden is over het geloof en dat toegankelijk is via een VPN (zie CGVS 2, p. 14). Uzelf bekeek in China echter nooit de website van Quannengshen omdat u weinig van IT kende en niet wist hoe u een VPN moest gebruiken, en u kende evenmin andere gelovigen in China die de website van Quannengshen bekeken (zie CGVS 2, p. 14). Het is opmerkelijk dat u verwijst naar de website van Quannengshen als methode om nieuwe gelovigen te bekeren, maar dat u niemand kende in China die toegang had tot deze website. Volgens informatie waarover het CGVS beschikt gebruikt uw kerk naast de netwerken van familie, vrienden en kennissen nog verscheidene andere methodes om aanhangers bij te winnen (Dunn 2015 pp. 139-162, Vendassi pp. 11-12). Dat u als predikant hiervan niet op de hoogte bent, bevestigt verder dat u uw geloof en activiteiten voor de kerk van Quannengshen niet aannemelijk hebt gemaakt.

Ten vierde merk ik op dat **volgens uw verklaringen de kerk naar hiërarchie van beneden naar boven als volgt is gestructureerd** (zie CGVS 2 p. 15, 16): vijf leidinggevend in elke kerkgemeenschap, met name twee “dailing”, een “fuyin zhishi”, een “shiwu zhishi” en een “jiaoG. zhishi”. Daarboven zouden er grotere kerkgemeenschappen zijn met twee “dailing”, u weet echter niet precies wie er aan het hoofd van zo’n grotere gemeenschap staat. Daarboven zou er nog een grote regionale gemeenschap bestaan. Op de vraag of er nog een hogere functie dan “dailing” bestaat antwoordde u dat er een “shenling shiyong ren” is, die gestuurd is door God en vertelt over de gezegden van God en zijn ervaringen met God. Zijn naam zou Zhao Weishan zijn, hij zou een Chinees afkomstig uit het Noordoosten zijn en hij zou in Amerika verblijven, verder weet u niets over hem. Zhao Weishan is volgens informatie waarover het CGVS beschikt de stichter van de Quannengshen. Ik stel vast dat de functies van “shiwu zhishi”, “jiaoG. zhishi” en “shenling shiyong ren” niet voorkomen in de informatie waarover het CGVS beschikt en die gebaseerd is op een handboek van de kerk zelf. Dit wijst er op dat u wel enige kennis hebt verworven over de functies binnen deze kerk maar dat u er onvoldoende mee bent vertrouwd om er enige van te hebben uitgeoefend of op een andere manier actief te zijn geweest binnen deze kerk.

Ten vijfde verklaarde u soms de bijbel te lezen, u zei tevens dat jullie de bijbel mogen lezen van Quannengshen omdat het een opname van de gebeurtenissen en events van God is (zie CGVS 2, p. 13). Uit informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat **de leer de traditionele bijbel afzweert en zelfs in negatieve termen verwerpt**.

De zaken die u wel wist over Quannengshen kunt u via de **website van de kerk of andere internetbronnen hebben vernomen**. Die bevat immers heel wat informatie over de kerk. Ik wijs er op dat **u in België informatie over deze kerk opzoekt** want u legde dergelijke informatie neer ter staving van uw asielrelaas (zie CGVS 1, p. 4 en CGVS 2, p. 2). U gaf zelf ook aan dat u sinds u in België bent de website van Quannengshen bekijkt en dat u zo onder meer nieuwe gedichten en lezingen leerde en meer inzicht in het leven kreeg (zie CGVS 2, p. 17).

De documenten die u neerlegde vermogen niet mijn appreciatie van uw asielrelaas in de positieve zin om te buigen. Ze weerleggen immers geen van bovenstaande vaststellingen. Uw paspoort en uw identiteitskaart staven uw identiteit en nationaliteit. Met betrekking tot uw paspoort werd reeds opgemerkt dat u dit aanvraag en verkreeg toen u reeds gezocht werd door de politie. Uw identiteitskaart werd afgeleverd op 26 mei 2016, toen u Shanghai reeds ontvlucht was. Uw instapkaarten staven uw reis. Overigens is het opmerkelijk dat u deze instapkaarten bewaarde. Dat u de instapkaarten bewaarde omdat ze gelden als bewijs van wie u bent en dat u hier bent (zie CGVS 2, p. 3) is een weinig logische verklaring, de instapkaarten bewijzen immers noch uw identiteit noch uw verblijf in België. Uw tweede verklaring voor het bewaren van de instapkaarten, met name dat u voor het eerst het vliegtuig nam en dat u de instapkaarten bewaarde als souvenir (zie CGVS 2, p. 3), is evenzeer opmerkelijk. U had immers net uw land ontvlucht en uw kind achtergelaten, het is vreemd dat u in deze context belang hechtte aan het hebben van een souvenir aan uw eerste vliegreis. Het attest van de kerk in Antwerpen staft het feit dat u in België misdiensten bijwoont. De afdruk van een Engelstalige tekst van de website van uw kerk is een introductie tot de kerk, dit geloof en de vervolging ervan, u hebt deze tekst overigens zelf niet gelezen (zie CGVS 1, p. 4). De schema’s hebben betrekking tot de drie tijdperken van God, deze hebt u ook gevonden op de website van de kerk (zie CGVS 2, p. 2).

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de vreemdelingenwet. Er zijn dan ook geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet rechtvaardigen.

Ten slotte merkt het CGVS nog op dat ook ten aanzien van uw echtgenoot een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus werd genomen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.1.1. Middelen

In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van artikel 1, A van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Vluchtelingenverdrag), van de artikelen 48/3 en 48/5, § 3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet) en van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

In een tweede middel beroepen verzoekers zich op de schending van de materiële motiveringsplicht, *“minstens van de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering” juncto* de schending van het zorgvuldigheidsbeginsel.

Verzoekers vragen in hoofdorde om hen als vluchteling te erkennen, minstens hen de subsidiaire beschermingsstatus te verlenen en in ondergeschikte orde de beslissingen te vernietigen en terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor verder onderzoek.

2.2. Stukken

Verzoekers voegen aan hun verzoekschrift nog volgende stukken: twee *“Letter of Attestation”* van *“The Church of Almighty God”* (stukken 2).

Ter terechtzitting leggen verzoekers een aanvullende nota neer met volgende nieuwe stukken: een brief van de *‘Church of Almighty God’* van 14 februari 2018, een getuigenis van J. T. Richardson, een *“Affidavit”* van P. Zoccatelli en een *“Affidavit”* van M. Introvigne (rechtsplegingsdossier, stuk 7).

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

2.3.2. Vluchtelingenstatus

2.3.2.1. In de bestreden beslissingen worden verzoekers de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) zij geen zicht bieden op hun werkelijke achtergrond en profiel vermits er ernstige discrepanties waar te nemen zijn tussen hun verklaringen voor de Belgische asielinstanties enerzijds en hun visumdossier anderzijds omtrent het tijdstip van hun huwelijk en hun werkzaamheden; (ii) de vrees van verzoekers ten aanzien van de Chinese autoriteiten ernstig wordt ondermijnd door de vaststelling dat zij een paspoort konden bekomen en met dit eigen paspoort op legale wijze het land verlieten; (iii) hun laattijdige verzoeken om internationale bescherming van verzoekers verder afbreuk doen aan hun geloofwaardigheid; (iv) verzoekers hun religieus profiel niet aannemelijk maken en het evenmin aannemelijk is dat verzoekers actief lid zijn van de Quannengshenkerk en (v) de door verzoekers bijgebrachte documenten niet van die aard zijn dat ze de appreciatie van hun verzoeken om internationale bescherming in positieve zin om te buigen, zoals wordt toegelicht.

2.3.2.2. Waar verzoekers stellen dat minstens “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” geschonden is, ziet de Raad niet in op welke wijze de bestreden beslissingen het hen onmogelijk zouden maken om te toetsen of de materiële motivering al dan niet geschonden is, aangezien verzoekers blijkens een lezing van het verzoekschrift de motieven van de bestreden beslissingen kennen en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpen. De schending van “*de mogelijkheid tot toetsen van de materiële motivering*” kan dan ook niet worden aangenomen.

2.3.2.3. Na lezing van het administratief dossier besluit de Raad in navolging van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen dat verzoekers geen geloofwaardige elementen aanbrengen waaruit kan blijken dat zij hun land van herkomst zijn ontvlucht of dat zij er niet zouden kunnen terugkeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin.

De Raad stelt vast dat verzoekers in hun verzoekschrift niet de minste concrete poging ondernemen om de pertinente motieven dienaangaande zoals opgenomen in de bestreden beslissingen, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en op grond waarvan terecht wordt besloten tot de ongeloofwaardigheid van het door hen uiteengezette vluchtrelaas, te verklaren of te weerleggen. Het komt aan verzoekers toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijven. Zij komen immers in wezen niet verder dan het louter volharden in hun asielaas, het herhalen van eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen en het bekritisieren en tegenspreken van de gevolgtrekkingen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wat bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht en waarmee zij er aldus niet in slagen hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken.

2.3.2.3.1. Vooreerst wordt in de bestreden beslissingen terecht vastgesteld dat de verklaringen van verzoekers ten aanzien van de Belgische asielinstanties over hun achtergrond en profiel, meer bepaald aangaande hun huwelijksdatum, hun werkzaamheden en hun reisgenoot G. H. niet in overeenstemming zijn met de gegevens vervat in hun visumdossier (zie mappen ‘Landeninformatie’ in de administratieve dossiers).

Verzoekers hekelen in hun verzoekschrift dat de commissaris-generaal overweegt dat zij geen duidelijkheid hebben willen bieden over hun werkelijke achtergrond en profiel, aangezien zij wel degelijk hun identiteitskaart en paspoort hebben neergelegd. Zij wijzen er tevens op dat de commissaris-generaal ten onrechte blijft verwijzen naar hun verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken en in het kader van hun visumdossier nu zij hebben uitgelegd dat de documenten bij hun visumdossier niet stroken met de werkelijkheid. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers met de argumentatie in het verzoekschrift geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers nauwelijks informatie kunnen geven over het “*reisbureau*” dat hun visumdossier zou hebben samengesteld. Zo konden zij geen van beiden de naam of de plaats van het bureau geven (administratief dossier verzoeker, stuk 10, p. 12 en administratief dossier verzoekster, stuk 10, p. 5), hetgeen allerminst aannemelijk is. Zelfs al zou verzoekster niet zelf naar het “*reisbureau*” zijn gegaan - een gegeven waarover zij overigens tegenstrijdige verklaringen aflegt (administratief dossier verzoekster, stuk 10, p. 5) -, dan nog kan redelijkerwijze worden verwacht dat verzoekers de naam kunnen geven van het “*reisbureau*” waarmee zij hun land van herkomst ontvluchtten. Te meer nu verzoeker aangeeft dat hij het bureau zelf had leren kennen via een reclame en zelf in het geheim naar dat bureau zou zijn gegaan (administratief dossier verzoekster, stuk 5, p. 3-4 en 8). Dat verzoekster voorts aangeeft dat zij niet precies wist welke valse documenten door het “*reisbureau*” voorzien werden (administratief dossier verzoekster, stuk 10, p. 5), is evenmin aannemelijk. Dezelfde bemerking dringt zich op met betrekking tot het onbekende meisje G. H. waarmee verzoekers samen een visum zouden hebben aangevraagd. Dat verzoekers, behoudens haar naam en het feit dat zij zich zou voordoen als de nicht van verzoekster, niets meer weten over G. H. (administratief dossier verzoeker, stuk 5, p. 4 en administratief dossier verzoekster, stuk 5, p. 3), doet verder afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun voorgehouden achtergrond en profiel. Redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoekers, ter voorbereiding van mogelijke vragen, zich terdege van de inhoud van de documenten, alsook over het onbekende meisje vergewissen alvorens ze voor te leggen bij hun visumaanvraag. In zoverre verzoekers er nog op wijzen dat de commissaris-generaal heeft nagelaten om te onderzoeken of zij uitleg konden geven over hun beroep, merkt de Raad op dat geen enkele bepaling of beginsel de met het onderzoek van de verzoek om internationale bescherming belaste instanties verplicht om de vreemdeling bij te staan in zijn inspanningen om het statuut van vluchteling te bekomen en de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling zelf op te vullen.

Waar verzoekers nog aanvoeren dat het Commissariaat-generaal vooringenomen was, dient opgemerkt dat verzoekers geen concrete gegevens aanbrengen waaruit kan blijken dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen bevooroordeeld zou zijn geweest of dat hun verzoeken om internationale bescherming niet eerlijk zouden zijn behandeld. Het loutere feit dat in de bestreden beslissingen wordt aangevoerd: *“Tevens merk ik er over op dat u, indien u voor uw visumaanvraag valse gegevens en valse documenten zou hebben gebruikt, de Belgische autoriteiten ernstig hebt misleid.”*, is op zich geen reden om enige vooringenomenheid aan te tonen. Te meer nu verzoekers zelf aangeven in hun verzoekschrift dat er voor hun visumdossier gebruik werd gemaakt van valse documenten. Ook de stelling dat verzoeker de vraag of zijn visumaanvraag de correcte gegevens bevatte verkeerd heeft begrepen, met name als zou het over zijn verzoek om internationale bescherming gaan, kan geen afbreuk doen aan de vaststelling dat verzoekers hebben aangegeven dat ze gelogen hebben in het kader van hun visumaanvraag en vervolgens voorhouden de waarheid te spreken in het kader van hun verzoek om internationale bescherming, doch dit op geen enkele wijze staven. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissingen kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen onpartijdig en hebben dezen geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van een verzoeker. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit.

Gezien het geheel van de discrepanties, onaannemelijkheden en ongeloofwaardigheden tonen verzoekers geenszins hun voorgehouden profiel en achtergrond aan. Dit doet in ernstige mate afbreuk aan hun algehele geloofwaardigheid, alsook aan de ernst en de geloofwaardigheid van het door hen voorgehouden relaas, dat immers nauw met hun profiel en achtergrond is verbonden.

2.3.2.3.2. De geloofwaardigheid van het vluchtrelaas van verzoekers, waarin zij beweren door de Chinese autoriteiten te worden vervolgd omwille van hun aanhang bij het Quannengshengeloof, wordt verder ondermijnd door de vaststelling dat zij een paspoort konden aanvragen op 4 juli 2016 en dit ook zonder problemen verkregen, alsook dat zij op legale wijze met hun paspoort hun land van herkomst konden verlaten op 5 oktober 2016. Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt immers dat de Chinese autoriteiten de paspoorten controleren van burgers die het land willen verlaten om te verzekeren dat ze geschikt zijn voor reizen naar het buitenland en dat de veiligheidsambtenaren hiertoe beschikken over een online database met onder meer gegevens van mensen die door de overheid worden gezocht. Dat verzoekers, die verklaren reeds sinds 20 juni 2016 door de politie te worden gezocht, in dergelijke omstandigheden het risico namen om zich met hun eigen paspoort aan de Chinese autoriteiten aan te bieden, doet dan ook eens te meer afbreuk aan de geloofwaardigheid van hun vluchtrelaas.

Met het louter herhalen dat zij slechts op lokaal niveau werden gezocht en het betoog dat christenen niet op openbare wijze gearresteerd en gemeld worden bij de instanties, doen zij geen afbreuk aan de informatie in het administratief dossier betreffende de paspoortcontroles door de Chinese autoriteiten bij burgers die naar het buitenland wensen te reizen (zie map 'Landeninformatie'). In zoverre verzoekers in hun verzoekschrift nog optekenen: *“reisagenten hebben connectie en ze mogen alles regelen. Zelfs een Europese ambassade misleiden door valse stukken om een visum te bekommen.”*, slagen zij er andermaal niet in te overtuigen. De vaststelling dat er gebruik zou zijn gemaakt van valse stukken voor hun visumaanvraag, doet niets af aan het feit dat verzoekers met hun eigen paspoort het land hebben verlaten en zich zodoende blootstelden aan een verhoogd risico op ontdekking en arrestatie.

In zoverre verzoekers thans de 'affidavit' van P. Zoccatelli (rechtsplegingsdossier, stuk 7) bijbrengen, dient opgemerkt dat hierin melding wordt gemaakt van het feit dat een vals paspoort tegen betaling verkregen kan worden, alsook dat veiligheidsbeambten omgekocht kunnen worden. Verzoekers maakten evenwel geen gewag van deze elementen, reisden bovendien met een legaal paspoort op hun eigen namen en moesten er aldus vanuit gaan dat zij gecontroleerd konden worden aan de grens en hen vragen gesteld konden worden.

Gezien het voorgaande en gelet op de pertinente en uitgebreide vaststellingen van de bestreden beslissingen dienaangaande, stelt de commissaris-generaal terecht dat het feit dat verzoekers op legale wijze met hun paspoort op eigen naam hun land van herkomst konden verlaten, op zich reeds een negatieve indicatie is voor de geloofwaardigheid van het door hen ingeroepen vluchtrelaas.

2.3.2.3.3. De Raad wijst er voorts op dat de laattijdige verzoeken om internationale bescherming van verzoekers een indicatie vormen dat zij internationale bescherming niet dringend nodig achtten.

Redelijkerwijze kan worden aangenomen dat een verzoeker om internationale bescherming, die beweert zijn land te zijn ontvlucht vanwege een gegronde vrees voor vervolging en een dringende nood te hebben aan internationale bescherming, onmiddellijk bij aankomst in Europa of kort daarna, van wanneer hij daartoe de kans heeft, een verzoek om internationale bescherming zou indienen. Dat verzoekers nalieten dit te doen en gedurende een viertal maanden talmden alvorens zulk verzoek in te dienen, getuigt niet van een ernstige en oprechte vrees voor vervolging in zijn hoofde en vormt overeenkomstig het gestelde in artikel 48/6, § 4, d) van de Vreemdelingenwet een negatieve indicatie voor verzoekers algehele geloofwaardigheid.

2.3.2.3.4. Verder wordt er in de bestreden beslissingen terecht op gewezen dat verzoekers hun religieus profiel niet aannemelijk maken en niet aannemelijk maken een volgeling en actief lid te zijn van de Quannengshenkerk. Dit besluit steunt inzonderheid op de vaststellingen en overwegingen dat (i) het niet aannemelijk is dat een vervolgd kerk verzoekers niet zou hebben afgeraden om met hun persoonlijke documenten het land te verlaten; (ii) verzoekers over de verklaarde gebeurtenissen met de politie geen enkel begin van bewijs neerleggen en verzoekster zelfs helemaal niet aanwezig was gedurende het incident in 2014 waarbij de woning van een religieuze zuster doorzocht werd waar een bijeenkomst werd gehouden; (iii) verzoekers bewering als zou hij nog steeds gezocht worden door de Chinese autoriteiten en dat zijn moeder en kind hierdoor problemen zouden hebben een blote bewering betreft; (iv) de door verzoekers afgelegde verklaringen over hun geloof, persoonlijke beleving ervan en hun activiteiten binnen de kerk niet overeenstemmen met de beschikbare informatie en (v) de verklaringen van verzoekers over hun geloof, hun persoonlijke beleving daarvan en hun activiteiten binnen de kerk op verschillende essentiële vlakken niet overeenstemmen met de informatie uit het administratief dossier, te meer gelet op de functies die zij verklaren te hebben uitgeoefend, zodat juist van hen redelijkerwijs kan worden verwacht dat zij grondig op de hoogte zijn van de leer en stellingen van hun geloof.

Verzoekers benadrukken in het verzoekschrift dat hun bekering bekend is bij de Chinese overheid en dat zij het risico lopen om vervolgd te worden. Zij verwijzen naar verzoekers verklaringen zoals hij deze heeft afgelegd gedurende het eerste gehoor op het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en onderstrepen in hart en ziel christenen te zijn. De Raad merkt evenwel op dat verzoekers zich te dezen opnieuw beperken tot het louter volharden in hun relaas en eerder afgelegde en ongeloofwaardig bevonden verklaringen. Het louter herhalen van de vluchtmotieven is echter niet van aard om de motieven van de bestreden beslissingen te ontkrachten.

In zoverre verzoekers nog hekelen dat de commissaris-generaal de betrokkenheid van verzoeker bij de Quannengshenkerk in twijfel trekt omwille van het feit dat hij niemand effectief heeft bekeerd en zij menen dat dit een kapitalistische gedachtegang is, merkt de Raad op dat rekening dient te worden gehouden met het geheel van de motivering en niet met diverse onderdelen van de motivering op zich. Eén onderdeel op zich kan misschien een beslissing niet dragen, maar kan in samenlezing met andere onderdelen voldoende draagkrachtig zijn. Het is immers het geheel van de in de bestreden beslissingen opgesomde motieven die de commissaris-generaal hebben doen besluiten verzoekers het vluchtelingenstatuut en subsidiaire beschermingsstatuut te weigeren.

In zoverre kan worden aangenomen dat verzoekers aanhangers zijn van (één of andere vorm) van het christelijk geloof, dient vastgesteld dat uit de informatie in het administratief dossier (zie map 'Landeninformatie') en de "statement" van J. T. Richardson (administratief dossier, stuk 7) blijkt dat er in China geen sprake is van een systematische vervolging van christenen door de Chinese autoriteiten. In het rapport "*Chinese Christianity: the local, the global and the Eastern Lightning Cult*" van P. Vendassi staat te lezen dat het christendom een sterk groeiend fenomeen is in China. Voorts wordt onder meer gesteld als volgt: "*Christian churches and groups enjoy different degrees of recognition, from authorized to banned and persecuted.*" (eigen onderlijning) (vrije vertaling: christelijke kerken en groeperingen genieten verschillende graden van erkenning, van legale status tot verboden en vervolgd). Dit blijkt tevens uit de door verzoekers geciteerde informatie in het verzoekschrift (p. 4-5). Uit het feit dat er in China ook legale christelijke kerken bestaan, blijkt reeds dat het louter behoren tot een christelijke kerk op zich geen gegronde vrees voor vervolging inhoudt. Uit het geheel van de informatie in het administratief dossier blijkt tevens het bestaan van zogenaamde "*evil cults*", zoals de Quannengshenkerk, die wél door de Chinese autoriteiten worden vervolgd. Hoger is echter reeds komen vast te staan dat het geloof van verzoekers in de Quannangshenkerk niet geloofwaardig is, zodat niet kan worden aangenomen dat zij omwille van dit geloof vervolging door de Chinese autoriteiten dienen te vrezen. Verder tonen zij geenszins aan dat zij anderszins tot een dergelijke "*evil cult*" zouden behoren.

Het loutere feit dat verzoekers aanhangers zouden zijn van (één of andere vorm van) het christelijk geloof kan dan ook niet worden beschouwd als een gegronde vrees voor vervolging in hun hoofde.

In zoverre verzoekers in hun verzoekschrift nog citeren uit “China” van Schweizerische Flüchtlingshilfe” van 29 mei 2016, “China” van “UK Home Office” van maart 2016 en “China” van “Freedom House” van 27 januari 2016, dient opgemerkt dat deze informatie van louter algemene aard is en geen betrekking heeft op hun persoon. Bijgevolg volstaat deze informatie niet om aan te tonen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst daadwerkelijk dreigen te worden gevisieerd of vervolgd. Verzoekers dienen de aangevoerde vrees voor vervolging *in concreto* aan te tonen en blijven hier, gelet op het voorgaande en gezien de motieven van de bestreden beslissingen, in gebreke.

Verzoekers menen voorts dat uit de attesten van L. L. van “The Church of Almighty God” van 4 oktober 2017 en van 14 februari 2018 (verzoekschrift, stukken 2 en rechtsplegingsdossier, stuk 7) blijkt dat zij wel degelijk actief lid zijn van de Quannengshenkerk. De Raad wijst er vooreerst op dat het attest slechts op 4 oktober 2017 werd opgesteld en dus na de kennisgeving aan verzoekers op 19 september 2017 van de beslissingen van het Commissariaat-generaal waarin hen de vluchtelingenstatus werd geweigerd, alsook de subsidiaire beschermingsstatus en dit ondanks het feit dat in het attest melding wordt gemaakt van het feit dat verzoekers reeds in oktober 2016 de kerk zouden hebben gecontacteerd. Voorts blijkt uit het document niet duidelijk op grond waarvan L. L. zich heeft gesteund voor diens conclusies. Het attest vertoont aldus een gesolliciteerd karakter en heeft derhalve geen objectieve bewijswaarde. Overigens dient opgemerkt dat aan voorgelegde documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend wanneer ze worden voorgelegd ter ondersteuning van een geloofwaardig en coherent relaas, wat *in casu* niet het geval is.

2.3.2.4. De overige door verzoekers bijgebrachte documenten vermogen niet de ongeloofwaardig geachte verklaringen omtrent de feiten die aan de grondslag liggen van hun verzoek om internationale bescherming te herstellen.

De informatie in de ‘*affidavits*’ (rechtsplegingsdossier, stuk 7) heeft betrekking op personen die aanhanger zijn van de “Church of the Almighty God”. Hoger kwam reeds vast te staan dat verzoekers niet aannemelijk maakten dat zij dergelijke aanhangers zijn. De algemene informatie in deze ‘*affidavits*’, die geen betrekking heeft op de persoon van verzoekers, kan hierop geen ander licht werpen. Zij dienen hun beweerde geloofsovertuiging immers *in concreto* aannemelijk te maken, *quod non*.

Met betrekking tot de ‘*Letters of Attestation*’ en de “*statement*” van J. T. Richardson kan dienstig worden verwezen naar hetgeen hoger reeds werd uiteengezet in punt 2.3.2.3.4..

De Raad stelt voorts vast dat verzoekers geen concreet verweer voeren tegen de motieven van de bestreden beslissingen met betrekking tot de door hen voorgelegde documenten, zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal, die uitvoerig worden toegelicht in de bestreden beslissingen, deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hen voorgehouden vrees voor vervolging.

2.3.2.5. Aangezien geen van de motieven van de bestreden beslissingen aldus worden weerlegd, blijft de motivering onverminderd gehandhaafd en wordt deze door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

2.3.2.6. Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan het naar voor gebrachte vluchtrelaas, is er geen reden om dit te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Vluchtelingenverdrag en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan het vluchtrelaas van verzoekers, waarop zij zich eveneens beroepen teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. De Raad meent dat verzoekers dan ook niet langer kunnen steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

De subsidiaire beschermingsstatus kan niettemin worden verleend indien het aannemelijk is dat verzoekende partijen een reëel risico op ernstige schade lopen dat losstaat van het risico voortvloeiende uit het ongeloofwaardige asielrelaas, meer in het bijzonder met toepassing van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn evenwel geen gegevens voorhanden waaruit blijkt dat er in China actueel sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict zodat er ten aanzien van verzoekers geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door hun aanwezigheid aldaar een reëel risico lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet.

Bijgevolg maken verzoekers niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar hun land van herkomst een reëel risico zouden lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.4. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kunnen verzoekers niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen evenmin aan dat zij in aanmerking komen voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.5. Waar verzoekers in ondergeschikte orde vragen om de bestreden beslissingen te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, 2° van de Vreemdelingenwet. Verzoekers tonen niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissingen die door de Raad niet kan worden hersteld, noch tonen zij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen, zoals blijkt uit wat voorafgaat. Het verzoek tot vernietiging kan derhalve niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partijen geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeventwintig juni tweeduizend achtien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

A. VAN ISACKER